

Sestry a bratři!

V těchto dnech často slyším: „Ach jo, zase nám to začne...“ Ano, doba prázdnin a dovolených pro většinu končí, nastupuje všední den se svými mnohými povinnostmi a určitou jednotvárností. V uplynulých 10 letech jsem zvláště v této době děkoval Bohu, že se naopak můžu těšit, že „to zase začne“, totiž že se v září v Brně objeví vysokoškoláci a že se opět budu moci zapojit do jejich pastorace u jezuitského kostela. Loni jsem si s určitým chvěním uvědomoval, že toto období naposledy prožívám jako vojenský kaplan, ani ve snu by mě však nenapadlo, že za rok se budu těšit nejen na vysokoškoláky, ale že mým novým domovem se stane svatojakubská farnost. Vždy jsem ji totiž vnímal jako nerozlučně spjatou s brněnským děkanstvím a byl jsem přesvědčen, že po 13 letech působení v Duchovní službě Armády České republiky mě funkce brněnského děkana v žádném případě potkat nemůže. Jak víte, měl jsem pravdu, co se týká děkanské funkce, ale ne co se týká svatojakubské farnosti.

Prožívám tedy, že „to začne“ s určitým rozechvěním, s vědomím, že si budu zvykat na některé skutečnosti, které budou značně odlišné od toho, co mě provázelo v minulých letech. Sám bych si kostel sv. Jakuba jako své působiště nevybral, ale podobně to platilo zvláště o mém působení v armádě, tam mně bylo léta naprosto jasné, že to není pro mě, a nakonec mě to nejen „potrefilo“, ale prožil jsem tam nádherné roky, za které jsem Bohu vděčný. Proto se – přes zmíněné rozechvění – na tento nový začátek těším! V měsíci srpnu jsem se seznámil s různými stránkami života farnosti skrze mnohé rozhovory (děkuji zvláště otci Václavovi za otevřenost a podporu!) i poznávání kostelních a farních prostor, ale nyní začnu u sv. Jakuba sloužit bohoslužby a poznávat nejdůležitější „složku“ farnosti, totiž vás osobně!

Prosím vás tedy o modlitbu, podporu a trpělivost! Chci jít v dalších letech společně s vámi cestou víry s naším Pánem! Prosím Ducha Svatého, aby na nás mohutně vanul a vedl nás k budování živého společenství víry i dobrých lidských vztahů!

Přeji vám všem hojnost Božího požehnání do nastávající doby a i uprostřed všedních dní co nejvíce důvodů k radosti!

Jan Pacner, nový farář

Milé sestry, milí bratři,

zdá se to neuvěřitelné, ale 27. září uplyne již deset let od chvíle, kdy naši diecézi poprvé v její historii navštívil Svatý otec. Pro mnohé, kdo byli přítomni, patří bohoslužba papeže Benedikta XVI. na tuřanském letišti pro více než sto dvacet tisíc poutníků ke stále živým vzpomínkám. Od mnoha lidí, se kterými jsem se od té doby setkal, jsem slyšel, že to pro ně byl hluboký zážitek a významná chvíle jejich života.

Papež přijel, aby nás povzbudil pro každodenní život, kde se stýká naše

lidství (s radostmi i strastmi) s šancemi života v duchu evangelia. Konkrétně s vírou, nadějí a láskou, což byla témata jednotlivých dnů papežské návštěvy.

Někteří se tehdy zabývali jen vnějšími okolnostmi akce (co se kde jedlo, kolik to stálo, kolik policistů a záchranářů bylo ve službě) a jiní vnímali především to, co nám Svatý otec chtěl sdělit. V Brně Svatý otec Benedikt XVI. promlouval o naději, o kterou touží každý člověk opřít svou budoucnost. Z jeho homilie mi nejvíce utkvěla v paměti tato slova: „Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého

jednání ... Je nutné svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“ Papež se však nevyjadřoval jen k věcem náboženským, ale všeobecně lidským a jsem přesvědčen, že svým úhlem pohledu inspiroval jak katolíky či lidi vyznávající jinou víru, tak také ty, kteří se považovali za nevěřící.

V pátek 27. září 2019 v 17.30 hodin bude v katedrále slavena děkovaná mše při příležitosti 10. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v Brně. Jste na ni všichni srdečně zváni. A prosím, abyste současného papeže Františka provázeli ve svých modlitbách a děkovali také za jeho předchůdce.

Žehná Vám Váš biskup Vojtěch

Úmysly apoštolátu modlitby – září 2019

Všeobecný úmysl: Ochrana moří a oceánů.

Aby politici, vědci a ekonomové společně pracovali pro ochranu moří a oceánů.

Národní úmysl: Ať jsou děti a mladí lidé otevření pro poznání Boha i svého místa ve světě a mají k tomu dost odhodlanosti i sebeovládání.

Představuje se nový farář otec Jan

■ **Otče Jene, vím o Tobě, že jste 3 bratři dobrými kněžími naší diecéze. Jak se to tak stane, že jste se dali na tuto dráhu? To jste se už v dětství domluvili?**

Ano, protože jsme byli od narození dokonalí (možná skoro svatí), tak jsme se na tom už jako kluci domluvili. ☺

A teď vážně: samozřejmě jsme se nedomluvili, v dětství jsme se o tom nikdy nebavili (ono by to ani pořádně nešlo, protože Stanislav je mladší skoro o 5 let a Pavel o 11,5 roku). Cesta každého z nás byla jiná, bráchové se se mnou o svém rozhodnutí neradili a myslím si, že je to dobře, v těchto rozhodnutích není možné se po někom „opičit“. Ani rodiče nás ke kněžství „neposouvali“, nanejvýš nepřímo krásným a radostným životem hluboce zakořeněným ve víře (a proto jsem během dospívání chtěl mít podobně hezké manželství, jako měli oni). Prostě každý z nás jsme nějak prožili Boží volání na tuto cestu, já během prvního ročníku studia na vysoké škole, protože jsem po gymnáziu začal studovat odbornou matematiku.

Osobně jsem nikdy knězem být nechtěl, kromě několika měsíců kolem svých 5 let, kdy jsem si hrál na pana faráře a kapesníkem zakrýval velké kostky, protože se mi líbilo, jak kněz na konci mše sv. zakrýval kalich.

■ **Od Tvého svěcení nějaký ten rok uplynul. Kde všude jsi působil?**

Cestu ke kněžství jsem měl s několika oklikami, které sice byly docela těžké, ale pro můj život a působení nesmírně cenné. Byl jsem svěcen ve svých 30 letech v r. 1995 společně s bráchou Standou.

Nejprve jsem působil jako kaplan v Křižanově, tam ale po necelém roce (zatím nepřímo) zasáhla duchovní služba v armádě. Ta tehdy vznikala a měl ji na starosti náš brněnský biskup Vojtěch. Jako prvního vojenského kaplana pro ni získal Tomáše Holuba (nyní plzeňského biskupa) z hradecké diecéze a musel za něho dát náhradu. Protože jsme s Tomášem mimo jiné strávili společně roční studijní pobyt v rakouském Salzburku, přál si, abych ho v Kutné Hoře vystřídal já, takže

jsem se poprvé stěhoval ke krásnému gotickému kostelu sv. Jakuba ☺, tehdy v příjemné roli farního vikáře. Po dvou letech v Kutné Hoře jsem se v r. 1998 jsem vrátil do brněnské diecéze a byl jsem ustanoven administrátorem v Brně-Řečkovcích. V této farnosti na severu Brna jsem prožil nádherných 7 let.

Přibližně od r. 2002 jsem byl opakovaně lákán do služby vojenského kaplana, což jsem vždy jednoznačně odmítal. Ačkoli jsem těm, kteří do toho šli, fandil, osobně jsem už s armádou nechtěl mít nic společného, říkal jsem si, že stačily 2 roky vojenské základní služby. Ale na jaře 2005, ve dnech, kdy umíral papež Jan Pavel II., jsem skrze řetězec zdánlivých náhod prožil povolání k této službě, takže jsem od podzimu 2005 až do konce minulého roku působil jako vojenský kaplan v Armádě ČR, nejprve ve Vyškově a od r. 2008 v Brně na Univerzitě obrany. Perfektní zázemí jsem měl ve farnosti ve Starém Lískovci a zároveň mě jezuité přizvali, abych se s nimi podílel na pastoraaci vysokoškoláků, za což jim jsem moc vděčný. Takže ve svatojakubské farnosti vlastně už 10 let působím. ☺

■ **Jako vojenský kaplan musíš mít také dobrou fyzickou kondici. Které sporty Tě nejvíce baví a které praktikuješ?**

Nevím, jestli to od konce minulého roku nešlo s fyzickou trochu dolů, už nemám v pracovní náplni, že mám 4 hodiny týdně sportovat ☺. Po 13 letech jsem taky nemusel dělat přezkoušení z tělesné přípravy. Sport mě vždycky bavil, jako kluk jsem nejvíc hrával fotbal a hokej, hodně mě chytlo horské kolo, v poslední době hlavně běhám v terénu a hraji florbal. A mám moc rád hory, v létě vždy podnikám se studenty vysokohorské přechody, letos jsme si užili Stubaiské Alpy. Mimochodem, se sv. Jakubem mám spojen krásný zážitek svého života, protože na jeho svátek jsem se s dvěma kamarády kněžími v r. 2003 vyšplhal za nádherného počasí na vrchol Mt. Blancu.

■ **Naše farnost se asi trochu vymyká standardnímu vzorci farnosti pro různost specifických skupin, které praktikují svůj vzorec pastorece. Klasických tzv. „bezpartijních“ farníků je asi 150 a z toho přes 50 dětí, s jakými pocity jsi přijal místo faráře u sv. Jakuba?**

Abych byl upřímný, byl to docela šok. Měl jsem nějaký čas na rozmyšlení, honilo se mi hlavou všechno možné, ale vnímal jsem toto pověření jako projev důvěry otce biskupa, a tak jsem v modlitbě nalezl pokoj říct ano. S některými skutečnostmi se určitě budu nějakou dobu sžívat (třeba s tím, že v centru Brna není ve farnosti tak stabilní společenství jako na předměstí, s nádherným, ale na můj vkus až příliš velkým kostelem, kde je kněz daleko od lidí, nebo s obrovskou farností, ale vnímám tuto netypickou farnost jako místo s velkým potenciálem a na působení v ní se těším. Moc mi pomáhá skvělý přístup a podpora otce Václava, za což mu ze srdce děkuji.

■ **Na závěr – určitě ne poslední otázka z mé strany, ale v tomto rozhovoru – co bys chtěl vzkázat našim farníkům?**

Těším se na působení ve svatojakubské farnosti, protože se těším na Vás osobně ☺. Věřím, že společně budeme moci prožívat něco z krásy a radosti evangelia a přes všechnu svou různost a různé cesty, po kterých jdeme za Pánem, vybudujeme i hezké mezilidské vztahy! A že to bude vyzařovat i za zdi našeho krásného kostela!

Za rozhovor děkuje **Helena Múčková**

Fond PULS

V měsíci září oslaví fond Puls své druhé narozeniny. Tato velká rodina malých dárců se již rozrostla na více než 3200 donátorů, kteří v letošním roce darovali již 4,1 mil. Kč.

Jsme rádi, že s Vámi můžeme sdílet tuto narozeninovou radost, a chceme Všem našim podporovatelům, zvláště donátorům poděkovat. Staňte se spolu s námi PULSem diecéze! Přihlásit se můžete na www.donator.cz nebo prostřednictvím přihlášky v kostele. Více informací najdete v příloženém materiálu nebo na stránkách donator.cz **BB**

Prvokomunikanti 2019

Děti, které ve školním roce 2018–19 poprvé přistoupily ke svatému přijímání, jsou zvány na setkání s otcem biskupem Vojtěchem do Brna na **Petrov ve čtvrtek 26. září 2019**. Program potrvá přibližně od 9.30 do 14.30 hodin. Můžete se těšit na mši svatou s otcem biskupem Vojtěchem, hry na různých stanovištích, divadlo a jiné. Otec biskup Vojtěch zve i tebe! **BB**

Jakubský tábor 2019

Letos se stejně jako každý rok konal ve farnosti svatého Jakuba letní tábor. Probíhal od 21. 7. do 4. 8. v tábořišti skautů v Rybníce u České Třebové. Letošní celotáborovou hrou – „Z pohádky do pohádky“ – nás provázela včelka Mája, která ukrývala pohádkové bytosti před proradným lordem Farquaadem, který je měl v plánu vyhladit. Každý den tedy uvedla jinou pohádku (například Frozen, Tři veteráni, Madagaskar či Asterix a Obelix), s níž následně souvisely i hry toho dne. Za body z her potom táborníci mohli při večerním tažení včelce pomoci zachránit odpovídající počet pohádkových postav.

Na celodenním výletě k Lanškrounskému rybníku se stal naším společníkem Shrek, který šel vysvobodit princeznu Fionu, nastávající ženu lorda Farquaada, aby od něj získal zpět svoji bažinu.

V pátek jsme se vydali hledat poklad, jehož nalezení rozhodovalo o všem. Při večerním zakončení u ohně s hrami a kytarou nás včelka Mája znovu navštívila a vyhlásila vítěze celotáborové hry. Každý si z tábora odnesl diplomy, nějakou tu drobnost a spoustu vzpomínek.

3. týden farního tábora aneb „S mrňaty pod stany“

V třetím týdnu vystřídal táborníky často převyšující výškou svoje rodiče jiní táborníci, kteří svojí výškou nevyčnívají, ale za to se dokáží o to více ozvat a svým nasazením či urputností mnohdy předčí i dospělé. K jídlu se spokojí někteří jen s mateřským mlékem, a místo vedoucích se o ně starají rodiče a starší sourozenci. Někteří se na výpravě schoulí v sátku, protože chodit ještě neumějí, někteří dělají, že chodit neumějí, protože je bolí nožičky a doufají, že je rodiče nenechají na cestě a kousek je poponesou. Hodiny si dokáží hrát v bahýnku v potoce, aby byli od bláta až po uši a hlavně po oblečení – to jsou teprve šťastní. A co teprve ostružiny, které jsou všude kolem! A nezapomenutelné kynuté knedlíky s pudinkem a čerstvými ostružinami. Odpoledne volejbal rodičů, pak mše s Otcem Jaroslavem a zpěv a hra na místní hudební nástroje – klacky a pařezy. Vyčistit zoubky a na náměstíčku pohádka před spaním O pejskovi a kočičce. V noci potom

spinkají u maminky ve spacáku a zpoza cely je slyšet jenom spokojené mlaskání, u těch starších pak zakázané klábosení. Boule a odřeninky jsou jejich každodenním údělem, ale statečně je nesou a brzy zapomenou.

Všichni jsou plní radosti, života a unavení rodiče by je nikdy nevyměnili.

Jirka a Peťa

Pouť od Jakuba k Jakobovi

Druhou pouť po kostelích, zasvěcených sv. Jakobovi v naší brněnské diecézi, uskutečníme **NE 7. 9.**, jak to bylo uvedeno v minulém zpravodaji, ale až za měsíc, **v sobotu 5. 10.!**

Omlouváme se za posunutí termínu, ale myslím, že se to většině zájemců bude hodit, protože to po delší prázdninové pauze nebude takový náhlý vpád do rušného života akcí!

Tentokrát se vydáme do kostelů v Omicích, Oslavanech, Čučicích, Naloučanech, Kněžicích, Brtnici a v Jihlavě. Jedná se o 7 kostelů, zasvěcených sv. Jakobovi staršímu. Trasa podle předběžných propočtů bude mít 221 km. Vyrážíme v sobotu ráno, v 8.30 vlastním autobusem od stanoviště Bohéma – u Janáčkova divadla. Návrat bude asi po 18 hodině (pokud všechno půjde normálně).

Cena bude okolo 200 Kč. Pokud se naplní autobus (50 lidí), tak bude nižší a pokud nás bude třeba jen 30, tak bude vyšší – kolem 270 Kč.

Myslím, že kdo jste s námi jeli minule, tak můžete říct, že to byla velmi dobře vyvedená akce! Proto neváhejte, zaznamenejte do diářů a pojedte s námi!

Máme krásný kraj a ještě hezčí kostely, kde si můžeme jako poutníci vyprošovat sílu a milosti do dalších všedních dnů... a toho není nikdy dost! Také můžeme jako farníci prožít hezký, sváteční den a trochu víc se seznámit.

Přihlašovat se můžete v sakristii kostela nebo ve farní kanceláři.

Těšíme se na vás.

Za organizaci H. Můčková

To nenaplánuješ – to nevymyslíš

Nedávno – letos v červenci, když jsme byli se ženou na Horalce ve Sněžném v Orlických horách, kde jsme vedli kursy o manželské spiritualitě, jsem prožil pozoruhodnou péči od Hospodina, kterou bych si nemohl lépe naplánovat!

Stalo se, že v místní kapliče, kde máme denně mše svaté, byly mimořádně nekvalitní svíčky, které se rychle rozpouštěly a kapaly tam, kam nemají a špatně hořely. Protože se u oltáře často pohybují, tak jsem si toho také všimnul! Při návštěvě u paní, která se o kapličku stará, jsme si o tom poštěkli. Paní Jožinku to také trápilo, ale co víc, naříkala, že nikde nemůže sehnat nějaké svíčky kvalitnější! Vzpomněl jsem si na kamaráda Radka Líkaře, který má na Petrově v Donum speciální dobré oltářní svíce, které jsou vyzkoušené a hoří, jak se patří! Zavola jsem Radkovi a přemýšlel, jak to naplánovat, aby se svíce dostaly 165 km z Brna do Orlických hor. Jako náhodou Radek odpověděl, že příští den jede do Sedloňova, (3 km do Sněžného), kde má letní exercicie se svou skupinou rodin, a svíce může přivézt. O této skutečnosti jsem samozřejmě předtím nevěděl... ☺

Ještě malý detail: Když jsme vyšli od paní Jožinky, hned jsem vzal telefon, že budu volat Radkovi. Moje žena si nešetřila poznámku, že by vše mohlo chvilku počkat a ne jen stále vyřizovat a telefonovat! Já však cítil velké nutkání, že to musím udělat teď, hned – abych věděl, jak na tom Radek je. Myslel jsem si, že bych je v Brně koupil a pak někdy je dovezl do Sněžného. Skutečnost byla jiná, že kdybych zavola o trochu později, už by Radek nemohl do obchodu, protože zavěl a měl dovolenou – mimochodem bydlí v Kunštátě a vše by nedopadlo... No řekněte – nebylo to parádně naplánované? I o takové drobnosti se Bůh postará. *jáhen Josef*

Z kalendáře: září 2019

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Ne 1. 9.		22. neděle v mezidobí	
Út 3. 9.		Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	
Pá 6. 9.	20–22	Nikodémova noc	<i>kostel</i>
So 7. 9.		Památka sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka	
Ne 8. 9.		23. neděle v mezidobí	
Po 9. 9.		Památka sv. Petra Klavera, kněze	
Út 10. 9.		Památka bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	
Út 10. 9.	20.00	Setkání katechetů, dirigentů, vedoucích ministrantů, vedoucích společenství,....	<i>fara</i>
Čt 12. 9.		Památka Jména Panny Marie	
Pá 13. 9.		Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	
So 14. 9.		Svátek Povýšení Svatého Kříže	
Ne 15. 9.		24. neděle v mezidobí	
Ne 15. 9.	19.00	První slovenská mše sv. v novém akademickém roce.....	<i>kostel</i>
Po 16. 9.		Památka sv. Ludmily, mučednice	
Út 17. 9.		Památka sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků	
Út 17. 9.		Památka sv. Roberta Bellarmina, biskupa a učitele církve	
Čt 19. 9.		Památka sv. Januária, biskupa a mučedníka	
Pá 20. 9.		Památka sv. Ondřeje Kim-Taegona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků	
So 21. 9.		Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty	
Ne 22. 9.		25. neděle v mezidobí	
Ne 22. 9.		Diecézní sbírka na podporu kněží a pastorační - PULS	<i>kostel</i>
Po 23. 9.		Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze	
Čt 26. 9.		Památka sv. Kosmy a Damiána, mučedníků	
Čt 26. 9.	9 ³⁰ -14 ³⁰	Diecézní setkání dětí, které poprvé přistoupily ke svatému přijímání	<i>katedrála</i>
Pá 27. 9.		Památka sv. Vincence z Paula, kněze	
Pá 27. 9.	17.30	Děkovná pouť při příležitosti 10. výročí návštěvy papeže Benedikta XVI. v Brně	<i>katedrála</i>
So 28. 9.		Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa - doporučený svátek	
Ne 29. 9.		26. neděle v mezidobí	
Ne 29. 9.	20.00	Redakční rada Farního zpravodaje	<i>fara</i>
Po 30. 9.		Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	
Út 1. 10.		Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve	
St 2. 10.		Památka svatých andělů strážných	
Pá 4. 10.		Památka sv. Františka z Assisi	
Pá 4. 10.	20–22	Nikodémova noc	<i>kostel</i>
So 5. 10.	8.30	Farní pouť „Od Jakuba k Jakobovi“ podruhé	
Ne 6. 10.		27. neděle v mezidobí	

Špetka humoru od jáhna Josefa:

„Jak se pane Novák daří vašim dvěma dcerám?“ „Ale dejte pokoj. To je hotový blázinec. Jedna pláče, že je svobodná a druhá zase brečí, že se vdala.“

* * *

„Mistře, chtěla bych, abyste mého syna naučil hrát na nějaký foukací nástroj!“ „A má pro to nějaké nadání?“ „Určitě. Z pěti metrů sfoukne svíčku.“

* * *

Učitel žákovi: „Co to máš pod lavicí?“ „Nic“ „Tak to schovej, než ti to zabavím.“

* * *

„Víš, Zdeněčku, že se mi podobáš?“ „Vím táto, ale nic si z toho nedělám. Paní učitelka říkala, že kluci nemusí být hezcí.“

* * *

Felix si přivedl domů kamaráda a ten se ihned začal vyptávat jeho babičku. „Vy jste Felixova babička?“ „Ano, chlapče.“ „A kde je jeho dědeček?“ „V nebičku, chlapče.“ „No jo,“ pokýval hlavou kamarád, „jako u nás, tatínek taky bydlí jinde.“

Úklid v kostele sv. Jakuba je vždy v PÁTEK a první ČTVRTEK v měsíci cca 19.45 po večerní mši svaté.

Na žádost našich farníků, kteří by rádi vypomohli s úklidem, uvádíme rozdělení úklidových služeb, vždy na příslušný měsíc:

Úklid v kostele v měsíci ZÁŘÍ:

ČTVRTEK 5. 9.
RODIČE – Josef Múčka

13. 9.
NEOKATECHUMENÁT – Jiří Novák

20. 9.
SLOVENSKÁ MLÁDEŽ – Martin Hošala

27. 9.
MLÁDEŽ – Václav Haičman

ČTVRTEK 3. 10.
RODIČE – Josef Múčka

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba. Schránka je označena: FARNÍ ZPRAVODAJ náměty – příspěvky. Děkujeme Vám za spolupráci.